

Sygn. akt VII U 419/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Szulczewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Wronkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Gdańsku

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość emerytury

na skutek odwołań S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 8 lutego 2012 r. nr (...) -1/15/E , z dnia 24 lutego 2012 r. nr (...) -1/15/E , z dnia 17 grudnia 2014 r. nr (...) , z dnia 09 stycznia 2015 r. nr (...) , z dnia 06 lutego 2015 r. nr (...)

I. odrzuca odwołania od decyzji z dnia 08 lutego 2012 r. i 24 lutego 2012 r.;

II. umarza postępowanie odwoławcze co do decyzji z dnia 9 stycznia 2015 r.;

III. oddala odwołania od decyzji z dnia 17 grudnia 2014 r. i 06 lutego 2015 r. Sygn. akt VII U 419/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 lutego 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 01 stycznia 2012 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Decyzją z dnia 24 lutego 2012 r. pozwany organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia emerytalnego od dnia 01 marca 2012 r. w związku z pobieraniem przez ubezpieczonego korzystniejszego świadczenia- renty z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Decyzją z dnia 17 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie przyznał skarżącemu emeryturę od dnia 01 grudnia 2014 r. - tj. od dnia w którym skarżący złożył w organie rentowym stosowny wniosek. Jednocześnie pozwany nadmienił, że przysługujące wnioskodawcy świadczenie podlega zawieszeniu w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury rolniczej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Decyzją z dnia 09 stycznia 2015 r. pozwany organ rentowy ponownie przyznał ubezpieczonemu emeryturę. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał przy tym, że wysokość emerytury od dnia 01 grudnia 2014 r. wynosi 1018,089 zł. Do obliczenia wysokości świadczenia doliczono okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Wypłata

świadczenia emerytalnego została zawieszona w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury rolniczej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Kolejną decyzją z dnia 06 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy emeryturę w kwocie najniższej, której wysokość począwszy od 01 grudnia 2014 r. wynosi 844,45 zł. , zawiesił wypłatę emerytury wnioskodawcy w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że w decyzji z dnia 09 stycznia błędnie przyjęto okresy pracy w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy. Okresy te nie mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu wysokości świadczenia emerytalnego przysługującego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych., gdyż ubezpieczony pobiera emeryturę z KRUS .W związku z powyższym pozwany uchylił decyzję z dnia 09 stycznia 2015 r.

Odwołanie od powyższych decyzji wywiódł ubezpieczony wnosząc o ich unieważnienie, bowiem ich wydanie uniemożliwia skarżącemu zaliczenie okresów opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w zakładzie Ubezpieczeń Społecznych do emerytury pobieranej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o:

1. umorzenie odwołania w zakresie odwołania od decyzji z dnia 09 stycznia 2015 r. na mocy przepisu art. 355 kpc
2. odrzucenie odwołania w zakresie decyzji z dnia 08 lutego 2012 r. oraz z dnia 24 lutego 2012 r. na podstawie art. 477 9 § 1 kpc
3. oddalenie odwołania w zakresie decyzji z dnia 17 grudnia 2014 r. oraz od decyzji z dnia 06 lutego 2015 r.

Zarządzeniem z dnia 02 kwietnia 2015 r. Sąd połączył sprawy wynikłe na skutek wniesienia przez ubezpieczonego odwołań od powyższych decyzji do wspólnego rozpoznania i dalszego prowadzenia po sygn. VII U 419/15.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. K., urodzony w dniu (...), w dniu 30 stycznia 2012 r. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 08 lutego 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 01 stycznia 2012 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W dniu 20 lutego 2012 r. odwołujący się złożył w organie rentowym wniosek o zawieszenie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 24 lutego 2012 r. pozwany organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia emerytalnego od dnia 01 marca 2012 r. w związku z pobieraniem przez ubezpieczonego korzystniejszego świadczenia- renty z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Decyzją Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznano ubezpieczonemu praw do emerytury rolniczej od dnia 01 marca 2012 r.

Do wysokości i uprawnień do świadczenia zaliczono okresy pracy w gospodarstwie rolnym i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 01 stycznia 1979 r. do 23 marca 2012 r.

Na wniosek skarżącego emerytura rolnicza od 01 marca 2012 r. została zawieszona.

Do dnia 30 września 2014 skarżący pobierał rentę strukturalną. Do stażu i emerytury rolniczej ubezpieczonemu zaliczono tylko okres pracy i opłacania składek w gospodarstwie rolnym od 01 stycznia 1979 r. do 30 września 2014 r.

W dniu 02 grudnia 2014 r. skarżący złożył wniosek o ponowne obliczenie wysokości przysługującego mu świadczenia emerytalnego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzją z dnia 17 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie przyznał skarżącemu emeryturę od dnia 01 grudnia 2014 r. - tj. od dnia w którym skarżący złożył w organie rentowym stosowny wniosek. Jednocześnie pozwany nadmienił, że przysługujące wnioskodawcy świadczenie podlega zawieszeniu w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury rolniczej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Decyzją z dnia 09 stycznia 2015 r. pozwany organ rentowy ponownie przyznał ubezpieczonemu emeryturę. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał przy tym, że wysokość emerytury od dnia 01 grudnia 2014 r. wynosi 1018,089 zł. Do obliczenia wysokości świadczenia doliczono okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Wpłata świadczenie emerytalnego została wówczas zawieszona w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury rolniczej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Kolejną decyzją z dnia 06 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy emeryturę w kwocie najniższej, której wysokość począwszy od 01 grudnia 2014 r. wynosi 844,45 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiesił wówczas wypłatę emerytury wnioskodawcy w związku z pobieraniem przez skarżącego emerytury Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że w decyzji z dnia 09 stycznia błędnie przyjęto okresy pracy w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy. Okresy te nie mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu wysokości świadczenia emerytalnego przysługującego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W związku z powyższym pozwany uchylił decyzję z dnia 09 stycznia 2015 r.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: wniosek ubezpieczonego – k. 3-5, decyzja pozwanego z dnia 08 lutego 2012 r. - k. 37, oświadczenie ubezpieczonego z dnia 20 lutego 2012 r. - k. 38, decyzja pozwanego z dnia 24 lutego 2012 r. - k. 39, pismo KRUS z dnia 12 grudnia 2014 r. - k. 54, wniosek ubezpieczonego z dnia 02 grudnia 2014 r. - k. 46, decyzja pozwanego z dnia 17 grudnia 2014 r. - k. 56, decyzja pozwanego z dnia 09 stycznia 2015 r. - k. 59, decyzja pozwanego z dnia 09 stycznia 2015 r. - k.60, decyzja pozwanego z dnia 06 lutego 2015 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach pozwanego organu rentowego, których prawdziwość i rzetelność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić jej wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 08 lutego 2012 r. oraz od decyzji z dnia 24 lutego 2012 r. podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Z brzmienia § 3 wskazanego przepisu wynika, że Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że skarżący wniósł odwołania od powyższych decyzji dopiero w 2015 r. tj.- z przekroczeniem ustanowionego przepisami prawa terminu na dokonanie przedmiotowej czynności.

W przypadku, gdy do sądu wpływa odwołanie od decyzji organu rentowego złożone z przekroczeniem terminu określonego w art. 477⁹ § 1 k.p.c., sąd ten winien zbadać, czy przytoczone przez odwołującego się okoliczności pozwalają na uznanie, iż przekroczenie tego terminu było od niego niezależne i czy nie jest nadmierne. Tym samym do merytorycznego rozpoznania przez sąd odwołania wniesionego po upływie tego terminu niezbędne jest łączne spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się. Ocena, czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest

pozostawiona uznaniu sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05; podobnie postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 lipca 2013 r., III AUz 233/13).

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że dokumentacja znajdująca się w aktach rentowych pozwanego organu wskazuje, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 08 lutego 2012 r. została doręczona skarżącemu co najmniej w dniu 20 lutego 2012 r. - bowiem z tej daty pochodzi pismo odwołującego się, w której wnioskodawca powołuje się na treść przywołanej decyzji (k. 38 akt rentowych). Z kolei decyzja pozwanego z dnia 24 lutego musiała zostać doręczona wnioskodawcy co najmniej w dniu 29 marca 2012 r. - bowiem na powyższe wskazuje treść pisma ubezpieczonego (k. 43 akt sprawy).

Z uwagi na powyższe upływ czasu jaki minął pomiędzy datą zapoznania się przez skarżącego z treścią przywołanych powyżej decyzji do dnia wywiedzenia przez niego odwołania prowadzi do jednoznacznego uznania, że przekroczenie terminu było nadmierne. Ponadto zarówno w toku postępowania jak i w treści skierowanego do Sądu odwołania ubezpieczony nie przywołał żadnej okoliczności, która wskazywałaby, że uchybienie miesięcznego terminu nastąpiło bez winy skarżącego, z przyczyn od niego niezależnych.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c., Sąd odrzucił odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 08 lutego 2012 r. oraz od decyzji z dnia 24 lutego 2012 r.

W dalszej kolejności należy wyjaśnić, że decyzją z dnia 06 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uchylił swą wcześniejszą decyzję z dnia 09 stycznia 2015 r. - w której błędnie oraz bezpodstawnie zaliczył okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Zgodnie z treścią art. 355 kpc sąd umarza postępowanie jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew albo jeżeli wydanie wyroku z innych przyczyn stało się zbędne lub niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, z uwagi na fakt, że uchylenie decyzji przez organ rentowy spowodowało, że przedmiotowa decyzja została wyeliminowana z obrotu prawnego rozpoznanie odwołania wnioskodawcy stało się niedopuszczalne.

Tym samym w punkcie drugim sentencji wyroku Sąd na zasadzie określonej w art. 355 kpc umorzył odwołanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 09 stycznia 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz. U. 2015, 748 j. t.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odrębne przepisy określają prawo do pobierania świadczeń w razie zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury z prawem do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników.

Z kolei w myśl art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 2013, 1403 j. t.) w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przysługującej na podstawie ustawy z prawem do emerytury lub renty z innego ubezpieczenia społecznego, uprawnionemu wypłaca się jedno wybrane przez niego świadczenie, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że prawo do emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społeczny jest świadczeniem w pełni odrębnym od emerytury wypłacanej z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia społecznego. Inne przesłanki warunkują bowiem nabycia prawa do przedmiotowych świadczeń.

Zgodnie z art. 10 ust.3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS okresów ubezpieczenia społecznego rolników nie uwzględnia się , jeżeli zostały one zaliczone do okresów , od których zależy prawo do emerytury lub renty , na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników .

Obowiązujące przepisy nie przewidują równoczesnego otrzymywania emerytury z obu systemów zabezpieczenia społecznego tj. z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , w razie zbiegu

prawa do obu świadczeń wypłata jednego z nich (mniej korzystnego lub wybranego przez ubezpieczonego) podlega zawieszeniu

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej należy wyjaśnić, że z uwagi na powzięta przez organ rentowy informacja, że skarżący pobiera emeryturę z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego pozwany organ rentowy w pełni zasadnie zawiesił wypłatę skarżącemu emerytury z Ubezpieczeń Społecznych jaka została mu przyznana mocą decyzji pozwanego z dnia 18 lutego 2012 r.

Wydając przedmiotową decyzję Zakład Ubezpieczeń Społecznych w pełni zasadnie uwzględnił zasadę zgodnie z którą niemożliwe jest równoległe otrzymywanie emerytur z obu systemów.

Odnosząc się do kolejnej zakwestionowanej w toku niniejszego postępowania decyzji pozwanego z dnia 06 lutego 2015 r. należy wyjaśnić, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych w prawidłowo uchylił nią wcześniejszą decyzję, w której niezasadnie uwzględnił do ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, które dały mu prawo do emerytury z KRUS.

Organ rentowy słusznie zastosował w tym zakresie treść art. 10 ust. 1 ustawy emerytalnej zgodnie z którym przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1)okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2)przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3)przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W myśl art. 10 ust. 2 ustawy okresy wymienione w ust. 1 pkt 1 uwzględnia się także przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Zgodnie zaś w treści art. 3 ust. 2 ustawy emerytalnej do okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Mając na uwadze powyższym należy wyjaśnić, że ustalając wysokość przysługującego wnioskodawcy świadczenia pozwany nie mógł uwzględnić okresów za które zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne rolników, bowiem okresy te zostały wzięte pod uwagę przy ustalaniu prawa do renty strukturalnej, którą ubezpieczony pobierał do końca 2014 r. jak również przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej. Tym samym nie istnieje możliwość dublowania, ponownego uwzględnienia uznanego uprzednio okresu.

Z uwagi na powyższe wnioski ubezpieczonego o uchylenie przedmiotowej decyzji nie podlega uwzględnieniu bowiem skarżący domaga się rozstrzygnięcia sprzecznego z obowiązującymi przepisami prawa.

W konkluzji z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie skarżącego od decyzji pozwanego z dnia 17 grudnia 2014 r. oraz z dnia 06 lutego 2015 r.

SSO Wiesława Szulczewska